

[Gustav Pedersen.]

mener jeg, det er mest hensigtsmæssigt at stemme imod Ændringsforslaget og holde sig til den hittidige Formulering af § 8, Stk. 6.

Jeg vil gerne her tilføje, at den ærede Ordfører (Laurits Pedersen) gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse, idet han sagde, at Priskontrolraadet vilde faa Hjemmel til at yde en saadan Forhøjelse af Priserne eller Avancen. Det er der ikke Tale om, for den Hjemmel har Priskontrolraadet haft hele Tiden; det, der er Tale om i § 8, Stk. 6, er, at Priskontrolraadet faar en Pligt, og det er noget helt andet og efter min Mening i denne Forbindelse ogsaa farligt.

Mit Parti har stillet en Række Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslag til § 13, 1ste Stykke, 3die Punkt, og til 2det og 3die Stykke, alle sammen Ændringsforslag, som gør det muligt i videre Udstrækning end hidtil at konstatere Avancen for at fremskaffe de Oplysninger, som er nødvendige for at vurdere hele Avanceberegningsspørgsmaalet fuldt ud. Jeg skal ikke ved den lange Behandling, der i øvrigt kan blive Tale om her, gaa nærmere ind paa disse Ændringsforslag; jeg har omtalt dem allerede ved første Behandling, og jeg skal nøjes med ved denne Behandling at anbefale dem til Vedtagelse, idet jeg mener, det er nødvendig at give Prismyndighederne Adgang til ikke blot at skaffe sig alle de Oplysninger, som er nødvendige, men ogsaa til, hvor der ikke paa anden Maade kan skaffes en effektiv Kontrol, at standardisere Varernes Emballage, og hvad der i øvrigt hører hertil, samt til at fastsætte Regler for den Regnskabsføring, som staar i Forbindelse med Avanceberegningen.

Med Hensyn til Ankenævnet har vi i Ændringsforslag Nr. 12 fulgt den samme Linie, som vi har fulgt med Hensyn til Priskontrolraadet, at der skal være Sikkerhed for, at der ikke bliver Overvægt til Fordel for Erhvervenes Repræsentanter paa Bekostning af Forbrugernes. Da Ankenævnet skal være noget helt andet end Priskontrolraadet, har vi foreslaaet, at der ikke i Ankenævnet skal være Erhvervsrepræsentanter.

Saa er der Spørgsmaalet om Pristidende, som omhandles i Ændringsforslag Nr. 14. Dette Ændringsforslag er stillet med det Formaal at gøre det muligt ikke blot for de erhvervsdrivende, men ogsaa for Forbrugere at have et Organ, hvor de altid kan skaffe sig Oplysning om, hvordan Maksimalpriserne er fastsat, og hvilke Omstændig-

heder der kan være at tage Hensyn til ved hele Prisdannelsen.

Det af Flertallet under Nr. 15 stillede Ændringsforslag om Ændring i Straffebestemmelserne kan vi ikke tiltræde. Ogsaa her gjorde den ærede Ordfører sig skyldig i en Misforstaaelse. Han sagde, at det kunde ramme urimelig haardt, naar man gav en erhvervsdrivende en Bøde paa 10 Gange den indvundne Overpris, hvis det drejede sig om uagtsomme Forseelser. Jeg gør den ærede Ordfører opmærksom paa, at i Lovens § 19, 3die Linie, staar der:

„naar Overtrædelsen har været forsætlig,“

og naar Overtrædelsen har været forsætlig, kan man ikke kalde den uagtsom. Det er derfor urimeligt, naar den ærede Ordfører vil motivere denne Graduering eller Slækelse i Straffebestemmelserne med den Paastand, at saadanne Overpriser kan komme ved Uagtsomhed. Hvis de gør det, falder de ikke ind under disse Straffebestemmelser, og allerede af den Grund er der ikke Anledning til at stille dette Ændringsforslag.

Endelig skal jeg nævne det Ændringsforslag, vi har stillet til § 19 med Hensyn til en Tilbagebetaling til Køberne af eventuel Overpris. Jeg er fuldstændig klar over, at saadan Tilbagebetaling ikke kan finde Sted i alle de Tilfælde, hvor Overpris er taget. For Detailhandelens Vedkommende kan det udmærket ske, at man opdager en Overpris, efter at den har været taget gennem temmelig lang Tid, og saa vil det ikke være muligt at lade alle de Kunder, som har betalt den for høje Pris, faa Tilbagebetaling, allerede af den Grund, at man ikke kan kontrollere, hvilke Kunder det drejer sig om. Men der maa være visse Tilfælde, hvor man er helt klar over, at en Kunde har betalt for høj Pris for Varerne, og som Følge deraf er det naturligt, at man tilbagebetaler Kunden det for meget erlagte Beløb. Jeg er for øvrigt vidende om, at man i visse Tilfælde gør det, og det er derfor ogsaa naturligt, at det staar i selve Loven.

Maa jeg i Forbindelse med denne Side af Sagen nævne et Spørgsmaal, som har været rejst under den forrige Sag paa Dagsordenen, Vareforsyningsloven, nemlig Spørgsmaalet om anonyme Klager. Jeg er ikke Tilhænger af anonyme Anklager, men vi maa ikke se bort fra, at i Prisforholdet er det en noget ekstraordinær Situation, vi staar over for. Adskillige af de Kunder, som kommer til at betale for høj Pris, er i Virkeligheden saa daarligt stillet i Forholdet til deres Leveandører, at de med Rette ikke tør klage i en Række Tilfælde. Et ganske almindeligt